

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 19 (391)
2021. gada
21. novembris

Jauniešu diena – Kristus Karaļa svētkos

Svētdien, 21. novembrī pirmo reizi Kristus Karaļa svētkos atzīmējam jauniešu dienu, kurai ir vairāki nolūki.

Ticības pieredzes gūšana pie Jēzus sastapšanas, īpaši Euharistijā, kad notiek personīgs dialogs ar viņu. Ticībā notiek Dieva slavēšana, lūgšana, dziedāšana, ieklausīšanās Dieva Vārdā, klusums dievkalpojuma laikā. Radoši var ietvert kerigmātisko, audzinošo, liecības, sakramentu, mākslas aspektus.

Baznīcas kopības pieredzes gūšana, augot sapratnē par piederību Baznīcai, ieklausoties jauniešos jau esošās līdzdalības struktūrās. Veicināma līdzatbildība, ticīgo laju ieguldījums ar harizmām, satikšanās ar savu bīskapu, lai būtu tuvība, rosinātas vēlmes un cerības.

Misiju pieredzes gūšana, kas izpaustos cilvēku apmeklēšanā, nesot tiem cerību, mierinājumu, vienkārši ieklausoties. Publiska evaņģelizācija ar dziesmām, lūgšanu un liecībām. Ticības prieks jau ir dzīves vēstījums par pievilcīgu Evaņģēliju. Brīvprātīgā darba

pieredze, veltot laiku un spēkus trūcīgo un atstumto labā. Šādi īstenotos tuvākmīlestības revolūcija un kalpošana, vērsoties pret patoloģisko patēriņu un virspusīgu individuālismu.

Iespēja izšķirt aicinājumu uz svētumu un konkrētām izvēlēm dzīvē. Visu dzīvi var nostādīt iepretī Dievam, kas mīl un aicina, vispirms, uz laimi,

Dieva iepazīšanu, ieklausīšanos viņa balsī, pieņemot viņa Dēlu Jēzu kā Skolotāju, Draugu un Glābēju. Ņemot nopietni šos pirmos „aicinājumus” no Dieva, var pieņemt dzīvi kā dāvanu no Dieva, dzīvē vadoties pēc Dieva, nevis ar sevi centrā.

Kristīgs dzīves veids iespaido sajūtas un sociālās attiecības, studijās un darbā, pieņemot lēmumus draudzībā ar Dievu, pašatdevē citiem, izvēlēties dzīves stāvokli saskaņā ar Dieva individuālo aicinājumu. Semināristi un laulātie var liecināt, rosināt aicinājuma jautājumus, vēlmi meklēt Dieva iecerēto „lielo plānu.” Ļoti svarīga būtu pavadība šajā delikātā vadībā pie svarīgām izvēlēm.

(turpinājums 3. lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 21. novembris. Parastā liturģiskā laikposma 34. svētdiena. Jauniešu diena.

Mūsu Kungs Jēzus Kristus, Vispasaules Karalis. Lieli svētki. Draudzes svinības.

Vissv. Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise par Čeveru un Teteru ģimeņu mirušajiem un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Broņislavu Cilvēces veltīšanās akts Jēzum Kristum

15.00 Sv. Mise par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Tenisu un Kokinu dzimtu mirušajiem

*Pilnas atlaidas par cilvēces veltīšanās aktu Jēzum Kristum Karalim
Ziedojumi tiek vākti Rīgas Garīgā semināra uzturēšanai*

Pirmdiena, 22. novembris. Sv. Cecīlija. Jaunava un mocekļi. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise par Viļņu un Mičānu dzimtu mirušajiem, +Broņislavu un +Valentīnu

Otrdiena, 23. novembris.

8.00 Sv. Mise par +Valentīnu un viņas dzimtu

Trešdiena, 24. novembris. Sv. Andrejs Dung-Laks, priesteris, un viņa biedri, mocekļi. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Usānu dzimtu
16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 25. novembris.

8.00 Sv. Mise Ineses nodomā

Piektdiena, 26. novembris.

8.00 Sv. Mise par +Viktoru un +Venerandu; Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 27. novembris.

8.00 Sv. Mise par Skaru dzimtas mirušajiem

Sākas Adventa laiks

Svētdiena, 28. novembris.

Adventa 1. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Domiceli, +Jāni, +Viktoru Gedušiem, +Eduardu Straupenieku

15.00 Sv. Mise par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Līvu Dangenu-Grūbi un +Arti Dangenu-Grūbi

Pirmdiena, 29. novembris.

8.00 Sv. Mise par +Jēkabu un +Mildu Labsvārdiem

Otrdiena, 30. novembris.

Sv. Apustulis Andrejs. Svētki

8.00 Sv. Mise par +Jadvigu Dorožko

Trešdiena, 1. decembris.

8.00 Sv. Mise par +Ingu Cini

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 2. decembris.

8.00 Sv. Mise par Stefāniju

Rīgas Svētā Jēkaba katedrālespastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –

Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Piektdiena, 3. decembris. Sv. Francisks Ksavers, priesteris, piemiņas diena.

Visv. Jēzus Sirds godināšana

8.00 Sv. Mise par +Olgu, +Jāni, +Anatoliju un +Jāni;

Jēzus Sirds dievkalpojums

Sestdiena, 4. decembris.

Jaunavas Marijas godināšana

8.00 Sv. Mise par Solvitu; Jaunavas Marijas litānija un uzpurēšanās akts

Svētdiena, 5. decembris.

Adventa 2. svētdiena.

Jēzus Sirds godināšana

Visv. Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi

Svētlietu pasvētīšana

15.00 Sv. Mise par +Andri un +Imantu

Āboliņiem

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par Valentīnu Bāliņu

Sakarā ar Rīgas Svētā Jēkaba

Katedrāles koka interjera un inventāra fumigāciju (ķirmju indēšanu)

no 23. - 30. novembrim

dievnams apmeklētājiem slēgts

Katedrāles garīdznieki minētajos

datumos svinēs dievkalpojumus

ierastajos laikos un paredzētajos

nodomos Katedrāles Svētdienas skolas

telpās Mazajā Pils ielā 2

(ieeja no Rīgas Pils puses).

Atvainojamies par sagādātajām
neērtībām

KOPIĢĀ CEĻA PIEREDZE

Svētdienās pēc sv. Mises

plkst. 11 līdz 13:30

12. un 19. decembrī

Jauniešu diena – 21. novembrī

(turpinājums no 1.lpp.)

Vēl dziļāks ir aicinājums uz svētumu kā īstu ceļu uz laimi un pašpiepildījumu. Svētums atbilst katra dzīves gājumam un personībai. Svētie līdzās ikdienā un atzītie svētie kā brāļi un māsas ticībā. Viņu gājums nostiprina ceļā uz svētumu.

Svētceļojuma pieredzes gūšana laikā un telpā, no paaudzes uz paaudzi kopīgā ceļā uz mērķi, uz satikšanos ar Dievu, kas dod nozīmi dzīvei. Ceļā jāatstāj tukšas ērtības un pārliecības, jābūt atvērtam Apredzībai un Dieva pārsteigumiem, lai pārvarētu sevi un risinātu izaicinājumus. Miesa var pagurt, bet gars pildās ar prieku. Kopīgā ceļā gūstami jauni draugi, notiek dalīšanās tādos pašos ideālos, dodoties uz kopīgu mērķi. Jaunieši var izolēties virtuālā un nereālā pasaulē, nesaskarties ar ceļa putekļiem. Tie tāpēc nepiedzīvo gandarījumu par vēlamā mērķa sasniegšanu, kad tas notiek ar miesīgām un dvēseliskām piepūlēm, nevis ar datora taustiņu. Var izpētīt vietējās svētvietas, novērtēt tautas dievbijības veidus.

Vispārējas brālības pieredzes gūšana, kad visi jaunieši no noteiktas teritorijas varētu sanākt, aprunāties, neskatoties uz uzskatiem. Katram jājūtas līdzdalīgam un pieņemtam kā brālim vai mātai. Jauniešu kalpošanā jāaptver visādi cilvēki, norādot, ka Baznīcai ir atvērtas durvis. Jāiesaista ne tikai „darbīgie”, bet visi ar savu vienreizību, cilvēcisko un garīgo potenciālu.

Katehēzes saņemšana un dialoga pieredzes gūšana, ņemot vērā konkrētā gada pāvesta vēstījumu, arī ieklausīšanos Dieva Vārdā un Baznīcas izklāstā. Biblisko un maģistērija vārdu

jāsaskaņo ar reālām dzīves situācijām un apstākļiem tā, ka varētu noteikt konkrētu liecināšanu par dzirdēto Dieva Vārdu, tā ieviešanu ikdienas dzīvē, iemiesošanu mājās, darba vai studiju vietās, draugu vidū.

Šogad pāvests aicina apdomāt apustuļa Pāvila pievēršanos Kristum, kas viņas teicis: „Celies augšā. Esmu izraudzījis tevi par liecinieku tam, ko tu redzēji” (sal. Apd 26: 16). Dieva priekšā neviens nav pazudis. Sastapuši viņu, vienmēr varam sadarboties ar Dieva žēlastību un žēlsirdību. Tomēr būtiski ir atzīt savus ierobežojumus, savu garīgo aklumu, pazemībā pieņemot Jēzu, kas kā pusdienu saule apgaismo, atjauno patiesu cilvēcību, atbrīvo mūs no izrādīšanās. Jēzus skaidri parāda, kādi esam, jo tieši tāpēc viņš mūs mīl.

Iekšēja un apkārt esoša tumsa var mazināt pareizu uztveršanas spēju. Iesaistoties bezjēdzīgos konfliktos un cīņās, pats cilvēks un viņam tuvākie kļūst par pirmajiem upuriem. Pārspīlēta cīņa pat par taisnīgām vērtībām var izvērsties postošās ideoloģijās. Ar politisku vai pat reliģisku pārliecību diemžēl var izplatīt postu un vardarbību. Jauns cīņas lauks digitālā pasaulē ir virtuālā realitāte un sociālie sakaru tīkli, kuros bez sirdsapziņas pārmetumiem maldu ziņas kā ieroči izplata naidu un pretinieku iznīdēšanu.

Pieņemot kristībā dāvāto jauno dzīvi Dieva žēlastībā, saņemam arī misiju liecināt par to, ko Jēzus sācis īstenot mūsu dzīvēs. Mums jāceļas un jāliecina, ka esam bijuši aklī, tomēr sastapuši gaismu. Esam uztvēruši Dieva labestību un skaistumu sevī, citos un Baznīcas kopībā, kur pārvarama jebkāda vientulība. Jāliecina par iespēju ieviest

patiesu mīlestību un cieņu cilvēku attiecībās, ģimenēs, vecāku un bērnu, jauniešu un vecāku dialogā. Jāliecina par jaunu uztveri, kas ļautu apbrīnot un aprūpēt radību. Neveiksmes dzīvē var pārvarēt, garīgi mirušie var celties augšā, no atkarībām var atbrīvoties, bēdīga sirds var atklāt cerību.

Dostojevskim - 200

(nobeigums)

Dostojevskas reliģiskie un ētiskie uzskati visspilgtāk atspoguļojas romānā “Brāļi Karamazovi” (1879-1880). Romāna galvenās personas ir: vecais Fjodors Karamazovs un viņa trīs dēli: nepārliecināms skeptiķis Ivans, baudkārs uzdzīvotājs Dmitrijs un jūtīgais, līdzcietīgais ideālists Aļoša, kas sākotnēji ir atvērts klostera dzīvei. Īstenībā šī ģimene reprezentē visu krievu tautu 19. gadsimta otrā pusē tās uzskatu un centienu dažādībā. Neskatoties uz uzskatu un temperamentu atšķirību, visus brāļus vieno kopīgs izaicinājums dziļāk izprast sevi, savas izvēles un dzīves morālos pamatus.

Jo augstāk cilvēks spēj morāli pacelties, jo vairāk viņš atrodas uz droša ceļa, kas ved pie patiesības. Aļoša iet šo ceļu un viņa personība izstāro saprašanu un mieru. Aļošu visi mīl, jo viņš nevienam neko nepārmet, nelaimē visiem jūt līdzī. Aļoša, tāpat kā Miškins, nav cīnītājs un nelaimīgiem cietējiem dod tikai morālistisku mierinājumu.

Ivana personā Dostojevskis atklāj plaši izplatīto skepticismu un ateismu. Ivans studē dabas zinības, uzskatot, ka cilvēki uz reliģiskiem un filozofiskiem jautājumiem drošas atbildes var sagaidīt vienīgi no zinātnes. Dabā viņš visur redz savu kārtību un tīri loģiski nāk pie

slēdziena, ka kārtība prasa pēc Augstākas Prātīgas Būtnes. Viņam liekas dīvaini, ka, ja nu Dieva nav, tad kā gan cilvēka galvā varēja iesēties Dieva ideja, kamēr spēcīgākās tieksmes viņu velk pilnīgi pretējā virzienā. Ateismam nav racionālas bāzes, bet tā pamatos ir ētiskas dabas jautājums, proti, nesamierināšanās ar Dieva bezgalīgo labumu un esošo ļaunumu pasaulē un elles stāvokļa iespēju. „Kas tā par harmoniju, ja ir elle: es gribu piedot un gribu apkampt, es negribu, ka vēl kāds ilgāk ciestu.”

Ivans savus uzskatus sīkāk formulē leģendā „Lielinkvizitors.” Tā ir domāta kā pārmetums Romas katoliskai Baznīcai. Šeit Ivans atklāj paša Dostojevskas uzskatus. Dostojevskis, kā daudzi citi slavofili domāja, ka Kristus mācība katoļu Baznīcai ir tikai līdzeklis politisko mērķu sasniegšanai. Sevišķi jezuītu ordenī viņi nekā garīga neredz, izņemot labi izglītotu un organizētu grupu Baznīcas politisko mērķu sasniegšanai. Šajā pārlicībā Dostojevski stiprināja tas apstākļi, ka taisni viņa dzīves laikā Rietumeiropā norisinājās visniknākā cīņa valsts un Baznīcas starpā. Leģendā atkal ir izteikts tas pats Miškina apgalvojums, ka katoļu Baznīca ir ateisma un sociālisma māte, tikai citā veidā.

Īstenībā lielinkvizitora personā Dostojevskis jau priekšlaikus parāda materiālistu, sekulāristu un oligarhu pārstāvi, kas domā cilvēkus darīt laimīgus tikai ar materiālām vērtībām, ierobežojot viņu brīvību. Kā atgādināja

pāvests Francisks šī gada 12. septembrī Bratislavā, šī leģenda atgādina, ka cilvēki it kā mierīgas dzīves labā var pat atteikties no patiesas brīvības. Tad mērķis vairs nav brīvība Jēzū Kristū (Gal 2:4), bet gan telpas un privilēģijas, ērtību zonas, kurās visu kontrolējam savā pašapmierinātībā, kamēr kristietībā nepieciešama nobriedusi brīvība, kas izpaustos apņēmībā, izturībā un upurgatavībā.

Dmitrijs nav bez sirdsapziņas, tomēr nespēj ieturēt robežas. Viņa dzīve paiet vienās dzīrēs. Trakulībās viņš ir nepārspējams un paģirās mokās ar sirdsapziņas pārmetumiem un solās savu dzīvi labot, bet vakarā apņemšanās atkal pazūd kā rīta rasa un viņš atkal padodas atkarībām. Dmitrijs pieder pie tiem raksturiem, kas liek domāt, vai nebūtu labāk, ja viņš savu brīvību noliktu pie lielinkvizitora kājām. Dostojevskis apelē pie bezdarbībā nīkstošo dzirotāju saprāta, aicina izbeigt slinkošanu un pievērsties radošam darbam.

Aļoša savukārt brāļiem neko nepārmet, cenšas cietušos mierināt, lai tie nekristu izmisumā un nestu savu nastu tālāk pacietīgi.

Aizkustinošas ir Aļošas brāliskas un draudzīgas attiecības ar zēnu Iļjušu, kuram viņš izrāda patiesu tuvākmīlestību, gādību un atbalstu.

Ar Dievu cilvēku dvēselēs visi kļūs brāļi viens otram. Kristus ir mūžīgs ideāls, uz ko cilvēkam jāteicas. Visas cilvēces un katra atsevišķi vēsture ir attīstība, sevis pilnveidošana. Cilvēks virs zemes ir attīstības stadijā un tieši

vispārējā brālība īsteno nepieciešamo sociālo un mūsdienās pat globālo vajadzību apmierināšanu.

Svinot F.M. Dostojevskas dzimšanas jubileju, iestāsimies par tām kopības attiecību vērtībām, kuras Jēzū Kristū mūs visus patiesi dara par brāļiem un māsām!

Kopā ar Dievu ceļā

(turpinājums)

Apustulis Pēteris rakstīja kristiešiem: „Jūs citkārt nebijāt tauta, bet tagad esat Dieva Tauta” (1 Pēt 2: 10). Savā vēsturiskajā īstenībā un teoloģiskajā noslēpumā Baznīca iziet no Vecās derības Dieva tautas. Kad to apzīmē ar vārdu *gahal* (sasauce), no Jaunās derības skaidri izriet, ka tā ir Dieva Tauta, kas jaunā veidā veidota caur Kristu un Sv. Gara spēku. Jau Vecajā derībā Izraēlim bija jāpateicas par savu izraudzīšanu un Dieva iniciatīvu, ka tā bija Dieva Tauta. Tomēr tā bija vienas nācijās ietvaros, kurus pārsniedz jaunā Dieva Tauta. Tā ietver sevī visu tautu, valodu un rasu cilvēkus. Tai ir universāls, tai ir universāls vai katolisks raksturs, kura pamatā ir Kristus veikta Pestīšana, Jēzus Lieldienu noslēpums, Viņa noslēgtā Jaunā Derība. Šīs tautas

mantojums ir Dieva bērnu gods un brīvība, kuru sirdīs Sv. Gars mājo kā savā templī. Viņa likums ir jaunais bauslis - mīlēt kā pats Kristus ir mūs mīlējis” (sal. Jņ 13: 34). Beidzot, tās mērķis, uz kuru tā kopīgi – sinodāli - dodas, ir Dieva valstība, ko pats Dievs ir iesācis zemes virsū un kas tai jāizplata tālāk, līdz kamēr laiku beigās viņš to pilnveidos, tad, kad parādīsies Kristus, mūsu dzīvība” (sal. Kol 3: 4) un „pati

radība tiks atbrīvota no iznīcības verdzības uz Dieva bērnu godības brīvību” (Rom 8: 21)

Baznīcas kā Dieva Tautas universālisms cieši saistās ar atklāto patiesību par Dievu kā visa eksistējošā Radītāju, visas cilvēces Pestītāju, svētuma un dzīvības Avotu katrā cilvēkā caur Sv. Gara spēku. Vecā derība tika noslēgta tikai ar vienu Dieva izvēlētu tautu - Izraēli. Tomēr Vecajā derībā ir arī norādes uz šo nākotnes universālismu (sal. Rad 12: 3; 18:18; 22:18; Is 2: 2-4). Vecās derības izvēlētā tauta norādīja un sagatavoja uz nākošo Dieva Tautu, kas būs universāla. Tāpēc pēc Kristus augšāmcelšanās, vispirms „Labā vēsts” tika pasludināta Izraēlim (sal. Apd 2: 36; 4: 10). Tomēr Apustuļu darbos Baznīca atklājas ne kā cietoksnis, bet kā telts, kas spēj paplašināt savu telpu (sal. Is 54: 2) un dot pieeju visiem. Baznīca „dodas uz priekšu”, aizvien paplašinot savu telpu, lai visi varētu ienākt. Baznīca ar atvērtām durvīm (EG, 46) kā Tēva atvērts nams (EG, 47).

Dievs ir aicinājis visus tos, kas ar ticību raugās uz Jēzu, pestīšanas veicēju, miera un vienotības Avotu, būt par viņa tautas locekļiem. Šī

„aicinātā kopiena” ir Baznīca, kas dibināta, lai būtu visiem un katram šīs pestīšanu nesošās vienotības redzamais Sakraments. Viņai ir jāizplatās visās zemēs, un tā ienāk cilvēku vēsturē, reizē tomēr pārsniedzama laiku un tautu robežas. Līdzīgi tam, kā miesīgais Izraēlis, kas ceļoja pa tuksnesi, jau tika saukts par *Dieva Baznīcu* (Neh 13:1; sal. Sk 20: 4; At 23: 1ss), tā arī jaunais Izraēlis, kas

ceļodams šajā pasaulē meklē nākamo un paliekamo pilsētu (sal. Ebr 13: 14), arī tiek saukts par *Kristus Baznīcu* (sal. Mt 16: 18), jo Kristus to ieguva ar savām Asinīm (sal. Apd 20: 28), pildīja to ar savu Garu, apgādāja ar piemērotiem redzamās un sociālās vienotības līdzekļiem (sal. Lumen gentium, n. 9).

Jaunā derība, uz kuru cilvēce ir aicināta, ir arī *mūžīga* derība (sal. Ebr 13: 20) un tāpēc Dieva tautas gaitas pārsniedz laika robežas un vēršas mūžībā. Zemes Baznīca un debess Baznīca; apustuļu un viņu pēcnācēju Baznīca un svēto Baznīca; Dieva bērnu Baznīca laikā un mūžībā: tā ir viena Dieva tauta, kas pārsniedz visas vietas un vēstures laika robežas, saskaņā ar Dieva pestīšanas plānu, kas atspoguļojas tās katoliskumā. Dieva tauta vienmēr atrodas ceļā.

(turpinājums sekos)

Kopīgā ceļa pieredzes aizsākšana

Svētdien 17. oktobrī ar svinīgu arhibīskapa svinētu svēto Misi plkst. 11 aizsācies sinodālā jeb kopīgā ceļa pieredzes etaps Rīgas arhidiecēzē. Izdotajā vēstījumā šai dienai arhibīskaps norāda, ka uzklauššana un dialogs ir galvenā metode šajā procesā, kurā jāiesaista ne tikai regulārie dievkalpojumu dalībnieki, bet arī pēc iespējas daudzi citi mums līdzās esoši kopīgā ceļa biedri.

Ņemot vērā pandēmijas izraisītos ierobežojumus, katedrāles Caritas brīvprātīgā Aija jau vairākkārt ir telefoniski sazinājusies ar draudzes locekļiem, lai izzinātu viņu vajadzības un paustu morālo un garīgo kopību ar slimajiem, cietējiem, trūcīgiem un nomāktiem. Veikta aptauja arī par kopīgā ceļa biedru raksturošanu un novērtēšanu. Lielākai daļai no aptaujātajiem tie ir

ģimenes locekļi, radi un draugi. Daži par to nav domājuši, tiem nav kopīgā ceļa pieredzes vai arī nav laika par šo tēmu runāt. Turpmākajos mēnešos vairāki brīvprātīgie varētu sazināties ar tiem katedrāles draudzes locekļiem, kuri pirms pāris gadiem iesaistījās rakstiskā aptaujā, norādot savu kontaktinformāciju; tāpat ar tiem, kuri ir iniciēti Baznīcā, pateicoties svētdienas skolas daudzo gadu aktivitātēm.

Svētdien 14. novembrī sinodālā ceļa pieredze bija piedāvāta ar jautājumu: Ko Tu uzskati par ceļa biedru savā ikdienā? Izskanēja dažādi viedokļi: ceļa biedrs ir tas, kas palīdz tuvoties Dieva gribai, mācībai, kristīgajam ceļam. Ja tādi ceļa biedri atrodas, tā ir Dieva žēlastība. Svarīgi būtu divi virzieni: pirmkārt, svētceļojumi. Tajos vislabāk iepazīt brāļus un māsas (ne tikai šķīstīties pašam). Otrais - pēc Svētās Mises īpaši sajūtams, ka Jēzus ir tevī kā ceļabiedrs, jo Tu esi viņu pieņēmis Komūnijā. Ja pastāv attiecības ar Jēzu, tad arī pēc tam saglabājas sajūta, ka Jēzus ir līdzās. Dievs dod zīmes cilvēka ceļa pieredzē, īpaši grūtībās. Ceļojumā sastaptie nejausi cilvēki ir ceļabiedri, par kuriem pienākas pateikties Dievam Izmisuma brīžos, piemēram pie vietējās valodas vai virziena nezināšanas var sastapt ceļa biedru, kas gatavs ņemt pie rokas un aizvest tur, kur vajag.

Dažkārt laulāto kopīgajā ceļā var iestāties dzīves tuvākā drauga pēkšņa saslimšana, sāpīga atšķiršanās. Ja ceļa biedrene ir sieva, kas nonāk smagā stāvoklī slimnīcā, jācer, ka svētais Gars viņai palīdzēs. Ļoti svarīga ir uzticēšanās Dieva apredzības vadībai šādos kopīgā ceļa pagriezienos.

Vienīgais un īstais ceļabiedrs ir Jēzus Kristus. Ļoti svarīgi, lai ceļabiedri

būtu ticīgi cilvēki, svarīgi ir būt draudzē, pieņemot sakramentus, īpaši šajā grūtajā laikā. Labi iepazīt vienam otru ir svētceļojumos. Visa dzīve ir svētceļojums. Ceļabiedri var būt šaurais ģimenes loks, draudzes kopiena, kā arī lūgšanu grupa. Dažreiz lūgšanu grupa garīgi ir tuvāk nekā ģimenes locekļi. Dievs mēdz pārsteigt visdažādākajos veidos, vajag atvērties. Ceļa biedri ir tie, ar kuriem var satikties draudzē un ar kuriem var atrasties it kā vienā laivā, kā pāvests Francisks saka. Tie ir visi – gan tie, kuri patīk, gan tie kuri nepatīk, gan tie ar kuriem kautrējas runāt, gan tie ar kuriem viegls kontakts.

Invalīde, kas dzīvo kopā ar četrām paaudzēm, novērtē mājinieku prieku par atnesto Baznīcas svētību. Cits dzīvo kopā ar trim paaudzēm un atrodas ticības ceļā, lūdzot ģimenei lielāku pievēršanos Dievam. Citu svētais Gars uzrunā caur Dieva Vārdu, kas ir ass un iedarbīgs. Sadarbība ar Vārdu atkarīga no sirds stāvokļa. Dievs ir klāt esošs ceļabiedrs arī tad, kad to nejūtam. Pateicība, ka pieejams ceļš kopā ar Jēzu un ceļabiedriem. Dažreiz ir grūti lūgties; labi, ka ir ceļabiedri, kas palīdz lūgties. Katru dienu var pateikties par Dieva klātbūtni, arī ar rožukroņa lūgšanu, jo Dievmāte ir kopā ar mums ceļā.

Ja bijusi negatīva pieredze ar brāļiem un māsām, varbūt viņos vēl nav notikusi īsta pielīdzināšanās Jēzum. Tad ir jāmeklē to sabiedrība, kuros Jēzus žēlastība veikusi savu pārveidošanos. Kad tā notiek Dieva rosinātā laikā, kaut vai neilgi pirms nāves, tad pieaug kopība, kas tik svarīga kopīgā ceļā.

Kopīgā ceļa pieredzes aizsākšanās notikusi ar ieinteresētību un atvērtību svētajam Garam, ar lūgšanu un ieklausīšanos Dieva Vārdā. Katedrāles pastorālā komanda pateicas visiem, kuri dalījušies un kaut vai ieklausījušies citu pieredzē. Cerams, ka pēc mājāsēdes perioda šī piedāvāta pieredze aptvers vēl vairāk ticīgo kopīgā ceļā pie Jēzus, veicinās aizvien apzinīgāku mācekļības apziņu, lai mēs skatītos nākotnē ar kristīgu cerību!

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem – konkrētos

nodomos ir lielākā dāvana,
aizlūgums un atbalsts cilvēku

vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var

sakristejā vai pie dežurantes

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67326419

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

Vestnesitis.wordpress.com